

Κραυγή και απογοήτευση για τη Μονή της Χώρας

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Αρχιεπισκοπή Αυστραλίας](#)

Την απογοήτευση και την ανησυχία του για το γεγονός ότι η πολιτική ηγεσία της Τουρκίας επιμένει να πορεύεται στην οδό της ασέβειας προς τα θρησκευτικά μνημεία της Ορθοδόξου Εκκλησίας, αλλά και της περιφρόνησης προς μνημεία που συγκαταλέγονται στην παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά, εκφράζει ο Σεβασμιώτατος Αρχιεπίσκοπος Αυστραλίας κ.κ. Μακάριος, με αφορμή την απόφαση περί μετατροπής της ιστορικής Μονής της Χώρας, στην Κωνσταντινούπολη, σε μουσουλμανικό τέμενος.

“Το σημαντικό είναι να αναλογιστούμε ότι με αυτές τις “ηρωικές” πρωτοβουλίες προάγεται η μισαλλοδοξία, ο θρησκευτικός φανατισμός και η εθνικιστική ιδεολογία”, υπογραμμίζει ο Σεβασμιώτατος, ενώ προσθέτει ότι “ταυτόχρονα ναρκοθετείται η ειρηνική συνύπαρξη που αποτελεί επιδίωξη όλων των θρησκειών”. Διαμηνύει, επίσης, ότι “καμία παρέμβαση στο παρόν δεν μπορεί να αλλάξει την ιστορική πραγματικότητα που αντανακλάται σε ένα μνημείο” και συμπληρώνει

χαρακτηριστικά: “Μπορεί, μόνο, να καθορίσει το μέλλον. Και γι’ αυτό η ευθύνη που απορρέει από τέτοιες αποφάσεις είναι βαρύτατη”.

Επισυνάπτεται ολόκληρη η γραπτή δήλωση του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας για τη μετατροπή της Μονής της Χώρας σε τέμενος:

Με βαθύτατη θλίψη πληροφορήθηκα την απόφαση των τουρκικών αρχών για τη μετατροπή της ιστορικής Μονής της Χώρας, στην Κωνσταντινούπολη, σε ισλαμικό τέμενος. Είναι μια απόφαση που επιτείνει την απογοήτευση και την ανησυχία μας, δεδομένου ότι προηγήθηκε η βεβήλωση του παγκόσμιου συμβόλου της Ορθοδοξίας και του Χριστιανισμού, του ναού της Αγίας Σοφίας.

Δυστυχώς, η πολιτική ηγεσία της Τουρκίας επιμένει να πορεύεται στην οδό της ασέβειας προς τα θρησκευτικά μνημεία της Ορθόδοξου Εκκλησίας, αλλά και της περιφρόνησης προς μνημεία που συγκαταλέγονται στην παγκόσμια πολιτιστική κληρονομιά. Η Κωνσταντινούπολη τούτη την ώρα έχει περισσότερα από 3.500 τζαμιά. Καμιά αναγκαιότητα δεν υπάρχει να προστεθεί άλλο ένα στη λίστα, δεδομένου μάλιστα ότι τα περισσότερα είναι άδεια.

Η Τουρκία, δυστυχώς, πορεύεται προς αντίθετη κατεύθυνση από εκείνη που έχουν χαράξει και βαδίζουν αταλάντευτα τα τελευταία χρόνια όλες οι σύγχρονες δημοκρατικές χώρες και κοινωνίες. Ταυτόχρονα, ακυρώνει στην πράξη τα όσα βήματα προς τη συγκεκριμένη κατεύθυνση είχαν γίνει τις προηγούμενες δεκαετίες από την Τουρκική Δημοκρατία και τον Τουρκικό λαό, επιλέγοντας την οπισθοδρόμηση αντί της προόδου και επιδεικνύοντας ασέβεια προς την ίδια την ιστορία της.

Οφείλουμε όμως άπαντες να συνειδητοποιήσουμε ότι τέτοιου είδους αποφάσεις δεν συνιστούν απλώς προσβολή προς τους Ορθόδοξους Χριστιανούς ή προς τον χριστιανικό κόσμο ευρύτερα. Το σημαντικό είναι να αναλογιστούμε ότι με αυτές τις ηρωικές πρωτοβουλίες προάγεται η μισαλλοδοξία, ο θρησκευτικός φανατισμός και η εθνικιστική ιδεολογία, ενώ ταυτόχρονα ναρκοθετείται η ειρηνική συνύπαρξη που αποτελεί επιδίωξη όλων των θρησκειών. Είναι κρίσιμο να αναλογιστούμε – και κυρίως να το αναλογιστούν οι εμπνευστές και εκτελεστές τέτοιων αποφάσεων – ότι καμιά παρέμβαση στο παρόν δεν μπορεί να αλλάξει την ιστορική πραγματικότητα που αντανακλάται σε ένα μνημείο. Μπορεί, μόνο, να καθορίσει το μέλλον. Και γι’ αυτό η ευθύνη που απορρέει από τέτοιες αποφάσεις είναι βαρύτατη.

**ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ: Διεθνή ΜΜΕ για τη μετατροπή
της Μονής της Χώρας σε τζαμί**